

mas spes frustra infumet medicus sapiens immo ipsi sapientia. porro
frustra infumit constar non solum si absque eis esset finalis curatio sed mul-
to magis si et cum eis sit impossibilis. Annotat itaque ad primum et accen-
dit vehementius desiderium spes concepta. Sine accedit ad consolationem
ipsa quoque que pastoribus vigilantibus exhibita est visitatio et allocutio
angelorum. De nobis dicitur qui habens consolationem vitam ut unus in me
reum habere celestem. quoniam multi enim nobiles secundum carnem quoniam multi po-
tentes quoniam multi sapientes huius seculi hora illa in stans mollibus quiesce-
bant et nemo eorum dignus habitus est novam videre lucem scire magnam
illud gaudium angelos audire amantibus gloria deprecatis deo. Agnoscant
ergo homines quod qui in labore hominum non sunt visitati ab angelis non mere-
ntur. Agnoscant quoniam placeat superius omnibus labor cuius spiritualis intentio est
quoniam quidem et eos qui pro virtutis corporis arripili ingenere nutrire laborant
suo dignantur alloquio et alloquio tantum felici. Nimirum humanum in eis ag-
noscant ordinem quo constituit deus ut in sudore vultus sui vescatur adam
pane suo. Obsecro vos dilectissimi considerate diligentius quantum
fecerit deus pro vestra exhortatione et salute nec isti uictuosis in-
veniat in nobis sermo tam vicius et effemine sermo fidelis et omni ac-
ceptione dignus. sermo non tam oris quam operis. putatis fieri parum in-
chi molestum esse si hoc ipsum verbum quod mihi loquor ad vos vacuam et sine
aliqua utilitate deprece de cordibus vestris nossem. Et quis sum ego aut
quis est hic sermo meus. Si huc tantilla vestris laborem turbem
doleret homo pusillus et immo et inebria quoniam iustus indignabitur dominus
inuestigare si tantum eius operam mea aut duritia aut negligencia contingat
evacuare. Tueri tunc hoc a servulis suis qui pro eorum salute inducere
dignatus est formam servi unigenitus dei pater qui est super omnia deus be-
nedictus in secula amen. Item de nativitate.

Vere natus est nobis puer antiquus dicitur puer forma corporis
et etate. antiquus dicitur inreprehensibili verbi eternitate quoniam
quoniam eterna in ipsa sua dicitur antiquitate et si puer non sit novus
tamen sit immo non tamen novus sit quoniam ipsa novitas in se semper manens
et inoperans omnia a quo quicquid exs prout crederet crederet prout videt
inveniat. Et novus quodam modo vnde antiquus natus novus quoniam quidem eter-
nitatis ipsius secundum initium nascendi secundum defectum transgrediendi ipsa est et antiquus
novitas et nova antiquitas ipsius. Alia res est novitas huius temporalis
nativitatis qua puer natus est nobis innovandis qui ab eterno deus natus
est angelis benedicendis. Illa quidem nativitas amplioris glorie sed ista profe-
sionis nostre. Ista siquidem propter me qui minus idgebam quoniam misera cu-
ridatus eram et misera qua ex parte non poteram. Ostendit nobis domine
misericordiam tuam qui nondum peccator sumus videre gloriam tuam. Apparet
benignitas et humanitas salvatoris nostri dei ut per hanc digni efficiamus

Expositio et oratio

mui. et pdonei quibus apparet maiestas et diuinitas mī dī. ostēdā nobis
 dñe mīam tuā nūc mōdū mīstia et nouo mīstia mī gñe & ipā mīse
 ria mīstia opantē remedia. Nō hoc siquidem aīb mīe beatitudinem
 dī et mīstia homī i bīnitate mīdiatoris tēpauit ut opante sūra
 mēto vīnitate per bīnitate rēsurrectōis bīnudo mīstia dīstribuat
 mōtēq; vīa dēgloriat et totus homo gloriā dñi i dīne glōriā na
 tūe mīstiat. Vp̄q; adō aut vīnitas i fīrmitates aīrnis i quibus ob
 culpam hūmāi carēt natura alīq; culpa vīdēret dignatio suscepit dī
 uina ut nec i fīrmitate rēfaceret iūrias nec alia quā cōis habet cōditio
 strata velleret exordia exēptis sōne q; per spū sctū i mīstia nāstet
 & i mīstia vīa nūc cōmūis cōmūdat atq; sctū nāstia iūst
 fīrmitas dēdūit iū pūlus natus est nobis. Et dñs maiestas ex
 ināntis sēmetip̄s nō sōlū dēno mortaliū arpi sed etiā i fīrmitate ac
 pūille i fīrmitate cōfigūat et atī. O beata i fīrmitas aīq; mīstia ac
 sctū fīrmitas ac sapiētia est oībus homībus q; mīrū dī vīnitas ac dīsa
 pientia sua i mīstia dīuina opantur i fīrmitas. hūc siquidem i fīrmitas i
 fīrmitas pīncipe mīdi tūmphant. forte dī mīstia ligat. crudelē hūmāi
 captiuitatē et captiuitatē mīmī absoluit et liberat. hūc i fīrmitas mīa
 et cōmūis sūmptuāis lūguis i fīrmitas sctū dīstribuat. lūguis homī
 loqui facit et angelorū lūguis dīuīdēs i fīrmitas. Iste i fīrmitas ut vīdēt
 ipē est qui dōt hōmī sctū et angelū tūmphant vī dñs sctū sctū
 dī et vībū. O sctū et dūlas i fīrmitas que vīrū hūmāi cōmūis
 mōtē nūc i fīrmitas per quā oīb etas i bēnita vīdēt i fīrmitas nūc
 fīrmitas sctū nō pūillā mīrmitate mōtē nūc mōtē nūc sed hūmāi sctū
 et pīrmitate mōtē. pīrmitas vīr sctū ad quā mīmī grandis est i mōtē
 vīr et i gīgāntia cōmūis exēptis p sūmptuāis mīstia sctū
 vīr et effectū sctū pūlus iste. mīstia i fīrmitas alīrudo vīrū nō cōmūis
 mīstia i fīrmitas hūmāi i fīrmitas. Iāo mīrū cōmūis sctū mīstia i fīrmitas
 tōmūis et qui clare cōmūis rēpūlsū capite illis cōmūis i fīrmitas. qd
 enī. Nō hūc tu magnis es tōmūis nūc pīrmitas dñs factus est pūis sctū
 oīb nūc. Ille sctū pīrmitas exēptis ut pene vīdēt mīstia cōmūis
 quo fīrmitas est mīstia et tūte i mīstia mīstia et exēptis exēptis
 te alīq; esse cōmūis mīstia sctū. ipē te sctū clamat. aplū cōmūis et si alīq; es
 sctū si magnū alīq; esses tūmphant magis hūmāi te opteret. qmōdō
 sapiētis magnis es hūmāi te i oīb et dīuīnitas gñis cōmūis dō qui sctū
 vīr vīstia hūmāi aut dāt gñis qui et ipē tibi sctū exēptis cōmūis
 nūc mīstia factus ē hūmāi et mīstia oīb. pīrmitas cōmūis et ut
 fieret mīstia angelis cōmūis mōtē nūc mōtē nūc mīstia mīstia
 fieret etate mīstia i fīrmitas. vīdēt igit pīrmitas et hūmāi et glōrie
 tuā. vīdēt mīstia et sctū et gñis. vīdēt mīstia mīstia. pūis
 lūm factū et i fīrmitas adōmūis sctū mīstia mīstia mīstia pīrmitas

rum gloria huius iudicii impiorum ruina superbum. O venerandum ac stu-
 pendum misterium quoniam sanctum et terribile est nomen tuum fons misericordiarum et abyssus
 iudiciorum. quis de hoc fonte bibit et non amavit? quis abyssum consideravit
 et non expavit? qui non amavit nequam et impius est sceleratus qui non expa-
 vit uictor et insensatus est. nichil tamen cur iudicium expavescas si non
 adversus matrem insensatus. Et ipse siquidem mallet amari quam timeri ma-
 gis liber ac voluntarius affert affert filiorum quam coactus extorqueat me-
 tus servorum. Iam et mater primo se manifestavit mortali puerum se ma-
 luit exhibere magis quam amabilis quam terribilis apparere ut quod salutare ve-
 niderat et non iudicare perferret interitum unde provocaret amore dis-
 ferret ubi merere posset timore. Cum fiducia igitur accedamus ad thronum
 gratie eius qui nec cogitare se timore poterimus de throno glorie eius.
 nichil hic terrores nichil severitatis quam metuas sed omnia benigni-
 tas atque mansuetudo de qua presumas. Et si potius et terrores apud ipsum et to-
 tum tamen interitum dissimulat donec poenitentem peccatorem confitentem recipi-
 at. Ne sit tibi scrupulo pergruunt aliquis nescit puer levis in se aut
 si videret finale potest placere. Vere nichil pluribus aliis huius pueri quod
 hoc ipsum pacis satisfactione pervenit puerque legatos de pace mittit ut
 qui vult esse velis reconciliari. tantummodo velis et vere perficere quod velis
 non modo veniam indulget sed et gratiam accumulabit. quoniam lucrum non
 mercedem de patris orem recuperasse potest dum festum ager cum an-
 gelis. Congruenter ergo cum divina mansuetudine etiam innocentis ac faci-
 lis infantie satissimum convenient et comode salute pariter ab hac exorsus
 est etiam ut quos vultis proprie revelat assidue spes consolaretur non dif-
 ficilis intelligentia. O puer dulcissime ihesu bone quoniam magna est multa-
 tudo dulcedinis tue quam abscondisti timoribus te et perficis sperantibus in
 te qui tanta exhibuisti mercedem scientibus te. prorsus dulcedo incompabilis
 et pictas ineffabilis ut deus qui dicit me videri puerum creatum pro
 me deusque manifestans et glorie non solum in filiis fiat carnis veritate sed
 etiam inuicibilis et velut humanus indigens inopem apparet etiam infirmi-
 tate. Vere tu puer salutare vultus mei et deus meus cum totus sis dul-
 cedo et desiderium dulcedine in te facit in reverentia inebriari. hoc mirum
 cum te captivum fiat sensibus et affectibus puerorum qui non dum perdoni sunt
 te ante alium. dulce in domo dulce prorsus et stupida cogitare et in virginie
 puerum deum qui et effugax est et opatorum ad medendum et ad dulcedinem
 si quis nobis est in amor amorem sermo amantissimus in omni haustien-
 tis. neque enim crediderim aliis sensibus et meritis fuerit huius divine dul-
 cedinis locum ut alii tristitia sed omnis indignatio et omnis amaritudo cum omni
 malitia tollit a vobis. Ita fiet ut quasi non geniti infantes non geniti
 infantes dominum digne laudemus et in desiderium mori et vocem ex ore infan-
 tum et lactentium perficitur lumen infantis et lactentis dominus ihesu christi cum in pre-

et spū sctū laus et uoluntate per eterna secula seculorū amen. Item
Exultate fr̄s in dñō quia de | de natiuitate dñi.

dnā illa sermo succedit que singularē i cordibus v̄r̄p vendicat
p̄ncipatū. que est ad aug nomē hūilitatē iclinatū aug horū
reuerent assistit aug mediū iugiter. frequētati. hoc est que v̄r̄p
affr̄bus suauit indulget q̄ magna multitudo dulcedine eig. spū e
im̄ eig sup mel dulcis i qua dulcis dñs cū dī sua dulcedine supuenit
Cū enim foret dñs oī opa sua ualde bona h̄ melius fecit cōsecr̄
in ea sibi iclinato iū aureū ut post tumultus angelorū et hominū et
reclinaret et requiem inueniret. hoc est q̄ natura minat i uictu
angelus uictu homo stupefactu celū extemit fia i formis exhorret
In huius v̄r̄o manifestas altissimi mirabilis ligatura sicut adipe et
pinguedine replem̄ fons infundit ados inferna respicit. hic eximam
ut semetip̄m exelsus et imensius mēsurā bonā et confortū et ora
gitatū mittens i sinū v̄r̄p. hic diuini mandatus v̄r̄p oleo leticie
et sicut ad altare i signū pontificis consecutus d̄ altari hoc ad aum
cūctis ascendens propo amore tūq̄m altus genū oleo p̄fusū iam
nō solum ḡsecutus sed cōsecutus totū corpus machine nudatū laqueo
re liquamine cōsecrauit. furescit igitur meret tristitia figurat dñm
nec dolor cancer abscedat ut liceat vacare et videre cū moysē v̄sione
hanc grandē qualis dñs i hoc ventre cōparat. d̄ripat dyabolū. re
cipiat p̄ditū m̄litiū accipiat. Totū me habet affectio sed auro d̄
fiat diuini cogitatio v̄r̄p p̄mptue ḡfundit. feruent iherona et i
vndosam ebullit altitudinē sed frigidas lingue am̄l̄p refrigerat
exundantes. Quid est b̄ssima. nūquid ita sensim tractu mis ab
dominam ut ibi mutus sim uti dñs loquitur daturā. verūtimē nō tace
bo et nō quiescam donec egrediat ut splendor vultus tuus et sermo
d̄ te conceptus si nō ut lampas salū ut scintilla accendit. mouet
fures q̄ disponit d̄o petant iūnabiles cūture et multas aūorū mi
libus tūq̄ celestia q̄m terrestria incussit sicut vidant seminat illis.
istis dicitur. Sicut illa magna cūctis aūum suū mēsurare finidat et
a stellanti pulucri multiplex habitacū multitudo propellit. obsce
rant stellari ignes solum loquor et luna et stellis et multa sui lūm̄
clauitate mutant. Terra maledicat cū d̄ripat hōm̄ successu. et eis
daturā iuxta apl̄m i gemitu et p̄ruit. Taret dñs d̄petens et ordina
tōm̄ eig omnipotētia tantam dissimulat ḡfusione. Tandem nascitur
maria et ad m̄l̄s aūos egrediens spem̄ idut speciosam que ip̄m al
liat dñm et diuinitatis oculos in se cūuertat. Vnde quid nūc dicit
ille nō m̄m̄us exploratē secretū d̄i. Audi et v̄d et ūlma aurem
tuā obliuiscē populū tuū et dominū p̄r̄s tuū. et cōcupiscet rex d̄ conē
tuū q̄m ip̄e est dñs dñs tuus. Germinat igitur v̄r̄p p̄ssē d̄ tortuosa